

De Welp

“In iedere echte man is een kind verborgen,
dat wil spelen.”

(Friedrich Nietzsche)

“Als er op straat een diploma te halen was,
dan zou ik geslaagd zijn met grote onderscheiding.”

(Eddy Merckx)

W

ie op zoek gaat naar het karakter van een persoon moet onvermijdelijk spitten in de tuin van zijn verleden. We zijn allen gekneet uit het deeg van onze afkomst en onze opvoeding. Met Eddy Merckx was dit niet anders.

Jules Merckx, de vader van Eddy die in 1983 op 63-jarige leeftijd aan een hartinfarct overleed, was een ondoorgrondelijke, zenuwachtige man met een complex karakter en een ongebreidelde arbeidslust. “Mijn vader was nerveus, introvert, letterlijk een maaglijder”, aldus Eddy. “Kenmerken die ik in meerdere of mindere mate heb geërfd. Ook mijn maag verdraagt niet zoveel. Ik mag geen sterke koffie drinken of de kramp zit erin. Mijn vader was een man van weinig woorden. Zijn leven bestond uit werken, werken en nog eens werken. Ik vraag me soms af hoe hij het al die tijd volhield. 's Morgens moest hij naar de vroegmarkt in Brussel om groenten en fruit te kopen, 's zomers iedere dag en 's winters drie tot vier keer per week. De winkel was dagelijks open, ook op zaterdag en op zondagvoormiddag. Mijn vader kwam uit een gezin van elf kinderen en had het niet erg breed gehad. Hij had een opleiding gekregen als schrijnwerker en knapte thuis dan ook alle mogelijke klusjes op. Dat werken met de handen, dat sleutelen aan fietsen bijvoorbeeld, dat heb ik wellicht van hem meegekregen.”

Jules Merckx was in de beste naoorlogse traditie ook een strenge vader. “Streng maar rechtvaardig”, precizeert de moeder van Merckx. “Hij bezat veel levenswijsheid, kende de ziel van de mensen en had een beetje een volksfilosofische aard. Hij dacht veel over de dingen na.”

“Ja, hij had zo van die uitspraken die een leven lang meegaan”, zegt Merckx. “Over hebzucht bijvoorbeeld. 'Hoe meer dingen je hebt, hoe meer dingen je wilt.' Of nog: 'In het leven staat er altijd iemand boven je.’”

EDUARD LOUIS JOSEPH MERCKX

Eddy Merckx werd op 17 juni 1945, officieel om 11 u., volgens zijn moeder om kwart voor twaalf ('Net voor etenstijd, vandaar mijn permanente honger', aldus Merckx) geboren in Meenzel-Kiezegem als Eduard Louis Joseph Merckx, zoon van Jules Merckx en Jenny Pittomvils. In augustus 1946 verliet het gezin Merckx het landelijke Meenzel-Kiezegem om zich te vestigen in een kruidenierszaak op het Goudvinkplein in Sint-Pieters-Woluwe.

Op 23 mei 1949 kreeg Eddy er in één klap een broertje en een zusje bij: de tweeling Michel en Micheline werd geboren.

De piepjonge Eddy Merckx werd eerst naar de gemeentelijke kleuterschool gestuurd aan de 'Chasse Royal' in Oudergem. In dezelfde gemeente doorliep hij daarna de lagere school, waar hij zich telkens met de fiets naar toe begaf. In het ateneum van Etterbeek volgde hij daarop eerst drie jaar Latijnse, waarna hij overschakelde op de moderne humaniora (wetenschappelijke A). Hij proefde van alle mogelijke sporten en sloot aan bij de minnen van voetbalclub White Star (dat later fuseerde met Racing Brussel tot Racing White), waar hij meestal als midvoor werd opgesteld. Hij raakte echter steeds meer in wielrennen geïnteresseerd. In 1961 reed hij zijn eerste officiële wedstrijden bij de nieuwelingen. De dertiende wedstrijd waar hij aan deelnam, in Klein-Edingen op 1 oktober 1961, won hij. Begin 1962 won hij vier van de vijf eerste wedstrijden die hij reed, tijdens de paasvakantie van dat jaar besliste hij een punt te zetten achter zijn studies en alles op de wielersport te zetten.

◀ Eduard Louis Joseph Merckx op vertrouwd terrein: de straat.